



17 GCS-RBK 001

Uitspraak no. 10 van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil over de Regeling (buitengerechtigde) kosten - letsel

Partijen

Partij A

en

Partij B

Partij A is deelnemer aan het Convenant inzake regeling buitengerechtigde kosten letsel (BGK-L). Partij B is dat als buitenlandse verzekeraar niet. Partijen hebben het Convenant van toepassing verklaard op de onderhavige letselschaderegeling en hebben besloten het geschil aan de Geschillencommissie Schadeverzekeraars (GCS) voor te leggen ter verkrijging van een bindend advies. Omdat partij B heeft bevestigd dat zij dit geschil aan de commissie wil voorleggen, acht de commissie zich bevoegd om overeenkomstig artikel 1 van haar reglement dit geschil in behandeling te nemen.

Feitelijke gegevens

In 2004 vond een verkeersongeval plaats waarbij benadeelde, rijdend op zijn motor, werd aangereden door een auto. Benadeelde heeft als gevolg van dit ongeval ernstig letsel opgelopen. Tijdens de schaderegeling ontstond er een discussie tussen partijen over de schadepost 'verlies arbeidsvermogen'. Deze discussie vloeide voort uit het feit dat benadeelde aansluitend aan het ongeval volledig arbeidsongeschikt was en ná een periode waarin hij het werk had hervat wederom volledig arbeidsongeschikt raakte. Partij A heeft besloten de zaak aan de rechter voor te leggen als deelgeschil waarvoor een externe advocaat is ingeschakeld. Er is een verzoekschrift opgesteld en er is een verweerschrift ingediend. Daags voor de mondelinge behandeling is er alsnog een minnelijke regeling tot stand gekomen.

Het geschil

Partij A is van mening dat partij B gehouden is, naast het bedrag aan BGK op grond van de PIV-staffel, aan haar een vergoeding te betalen voor de door partij A gemaakte kosten zoals bedoeld in artikel 3.2 sub c van het Convenant, te weten een bedrag van € 400,48 voor de 2,5 uur tijd die haar interne medisch adviseur aan de behandeling van de zaak heeft besteed. Partij A meent dat zij daarbovenop aanspraak kan maken op vergoeding van de extra kosten voor de inschakeling van de externe advocaat zoals bedoeld in artikel 3.4 dan wel artikel 3.2 sub i Het was immers nodig een deelgeschilprocedure te starten om partij B van de onjuistheid van haar standpunt te overtuigen. Volgens partij A blijkt uit het feit dat partij B alsnog bereid was een bedrag van € 120.000,- te betalen dat partij B aanvankelijk een onjuist standpunt heeft ingenomen.

Partij B is van mening dat zij niet gehouden is deze extra buitengerechtigde kosten te betalen. Zij stelt daartoe dat nu er een minnelijke regeling is bereikt, waarbij beide partijen water bij de wijn hebben gedaan, niet gezegd kan worden dat haar standpunt in overwegende mate onjuist is geweest. Van de situatie als genoemd in artikel 3.4 van het Convenant is volgens partij B dan ook geen sprake.



Overwegingen van de commissie

De commissie stelt vast dat partijen in deze een minnelijke regeling getroffen hebben. De commissie beschikt niet over de stukken van de minnelijke regeling. Uit de toegezonden stukken blijkt echter dat deze dateert van na 30 juni 2016. Dat betekent dat het Convenant inzake regeling buitengerechterlijke kosten Ietsel 2016 van toepassing is.

De commissie stelt vast dat partij B de redelijke kosten voor medisch advies op grond van art. 3.2 sub c aan partij A dient te vergoeden. Deze vergoeding komt bovenop het in de tabel vermelde bedrag voor buitengerechterlijke kosten.

De commissie merkt op dat het Convenant geen toelichting bevat op artikel 3.4. Vooral geeft het Convenant geen invulling aan het begrip 'onjuist standpunt' als opgenomen in dat artikel. Het komt de commissie voor dat hiervan alleen sprake is bij een standpunt dat overduidelijk onverdedigbaar is. De overgelegde stukken geven geen aanleiding om aan te nemen dat van een zodanige situatie sprake is. Bij de beoordeling van letselschades kan een verschil van mening ontstaan over causaliteit, schadeposten etc. Van partijen mag worden verwacht dat zij zich op basis van de beschikbare stukken een oordeel vormen en dat motiveren. Partijen dienen open te staan voor nieuwe informatie en elkaars argumenten. Nieuwe informatie betekent een nieuwe beoordeling. Als het meningsverschil niet kan worden opgelost, betekent de omstandigheid dat later alsnog een schikking wordt bereikt niet per definitie dat een verzekeraar een onjuist standpunt heeft ingenomen zoals bedoeld in artikel 3.4.

Artikel 3.2 sub i van het convenant luidt:

“3.2 Bijkomende kosten

Boven het in de tabel vermelde bedrag voor buitengerechterlijke kosten worden vergoed de redelijke kosten van:

...

i. de door belangenbehartiger gemaakte kosten, die door de rechter zijn vastgesteld in het kader van een door partijen gevoerde deelgeschilprocedure.”

Uit dit artikel volgt dat de kosten van een deelgeschil enkel voor vergoeding in aanmerking komen als deze zijn vastgesteld door de rechter. In deze zaak is kort voor het plaatsvinden van het deelgeschil alsnog een minnelijke regeling bereikt en heeft de rechter geen uitspraak gedaan. Artikel 3.2 sub i is dan niet van toepassing.

De commissie meent dat dit naar de letter van het Convenant betekent dat de buitengerechterlijke kosten moeten worden afgewikkeld conform de PIV-staffel. Bij de totstandkoming van de minnelijke regeling hebben partijen kennelijk geen afspraken gemaakt over de vergoeding van de buitengerechterlijke kosten die reeds waren gemaakt in het kader van het deelgeschil. De redelijke kosten van de door de belangenbehartiger ingeschakelde medisch adviseur komen op basis van artikel 3.2 sub c voor vergoeding in aanmerking.

De commissie geeft partijen echter in overweging alsnog met elkaar in overleg te treden over een redelijke tegemoetkoming in de kosten gemaakt voor het deelgeschil, naast de BGK op grond van de PIV-staffel. De commissie meent dat hiervoor grond bestaat omdat de onderhavige situatie weliswaar naar de letter niet beantwoordt aan artikel 3.2 sub i van het convenant, maar daar wel heel dicht bij in de buurt komt. De commissie constateert dat partijen besloten hebben om met het deelgeschil te stoppen ook al was dit al in een vergevorderd stadium. Het zou immers niet in het belang van de benadeelde geweest zijn om geen minnelijke regeling te treffen en de mondelinge behandeling van het deelgeschil door te laten gaan, met het oogmerk om de rechter de advocaatkosten in de deelgeschilprocedure te laten vaststellen.

**Conclusie**

De commissie geeft als bindend advies dat partij B in deze zaak de redelijke kosten voor medisch advies aan partij A dient te vergoeden. Partij B heeft de omvang van de kosten niet bestreden.

De commissie stelt vast dat het Convenant geen ruimte biedt voor vergoeding van de extra buitengerechtelijke kosten als bedoeld in artikel 3.4. De commissie geeft partijen echter in overweging om samen naar een oplossing te zoeken voor een redelijke vergoeding voor de kosten van het deelgeschil, naast de BGK op grond van de PIV-staffel.

Aldus is beslist op 14 juni 2017 door mr. L.G. Stiekema (voorzitter), mr. P.O.G. van den Berg, mr. J.G.R. de Jongh, mr. L. van den Eshof en mr. C.E. Vermeulen, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

mr. L.G. Stiekema
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris

•